

35.2.2

9a (משנה ב) → 10b (סיום הפרק)

1. וְלִבֵּשׁ הַלֶּחֶם מִדּוּ בַד וּמִקִּנְסֵי בַד וְלִבֵּשׁ עַל בָּשָׂרוֹ וְהָרִים אֶת הַדָּשֵׁן אֲשֶׁר תֹּאכַל הָאֵשׁ אֶת הַעֵלָה עַל הַמִּזְבֵּחַ וְשָׂמוּ אֶצֶל הַמִּזְבֵּחַ: וַיִּקְרָא ו, ג
 2. אָמַר אֱלֹהִים לְדֹרֹתֵיכֶם כֹּל אִישׁ אֲשֶׁר יִקְרַב מִכָּל זֶרְעֵכֶם אֶל הַקֹּדְשִׁים אֲשֶׁר יִקְדְּשׁוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר וְטָמְאַתּוּ עָלָיו וְנִכְרַתָּה הַנֶּפֶשׁ הַהוּא מִלִּפְנֵי אֲנִי ה': וַיִּקְרָא כב, ג

- I עולת העוף for קדושה: משנה ב
- From מקדש הקדש attaches
  - From מליקה: can become נפסל if touched by יום טבול or מחוסר כפורים or by leaving דם overnight (לינה)
  - From מצוי הדם: can become פני"ט מעילה; פני"ט מעילה is attached until it goes to הדשן בית (after being burnt up)
- II פרים הנשרפין ושעירים הנשרפין ("חטאות" חטאות) משנה ג
- From מקדש הקדש attaches
  - From שחיטה: can become נפסל if touched by יום טבול or מחוסר כפורים or by leaving דם overnight (לינה)
  - From הזאת הדם (on פרוכת): can become פני"ט מעילה; פני"ט מעילה is attached even in הדשן בית until flesh becomes dust
- III עולה: משנה ד
- From מקדש הקדש attaches
  - From שחיטה: can become נפסל if touched by יום טבול or מחוסר כפורים or by leaving דם overnight (לינה)
  - From זריקת הדם: can become פני"ט מעילה; פני"ט מעילה is lifted from pelt, but מקדש הקדש attaches to flesh until it goes to הדשן בית
- IV משנה ה: משנה ה
- From מקדש הקדש attaches
  - From שחיטה: can become נפסל if touched by יום טבול or מחוסר כפורים or by leaving דם overnight (לינה)
  - From זריקת הדם: can become פני"ט מעילה; פני"ט מעילה is lifted from meat, but מקדש הקדש attaches to אימורין until it goes to הדשן בית
- V משנה ו: משנה ו
- From מקדש הקדש attaches
  - From browning in oven: can become נפסל if touched by יום טבול or מחוסר כפורים and are כשר to be included with הזבח שחיטת הזבח
  - From זריקת הדם (of עצרת): can become פני"ט מעילה; פני"ט מעילה is lifted
- VI משנה ז: משנה ז
- From מקדש הקדש attaches
  - From browning in oven: can become נפסל if touched by יום טבול or מחוסר כפורים and are כשר to be laid out on שלחן
  - From קרבן בזיכי לבונה: can become פני"ט מעילה; פני"ט מעילה is lifted
- VII משנה ח: משנה ח
- From מקדש הקדש attaches
  - From קידוש בכלי שרת: can become נפסל if touched by יום טבול or מחוסר כפורים or by leaving דם overnight (לינה)
  - From קרבן הקומץ: can become פני"ט מעילה; פני"ט מעילה is lifted from המנחה, but מקדש הקדש remains attached to קומץ until it goes to הדשן בית
- VIII Dispute יוחנן regarding liability for מעילה for the תפוח אפר after תרומת הדשן (until תרוה"ד, all agree that מקדש הקדש attaches)
- no מעילה – מצוה is already completed
  - בגדי כהונה (v. 1), ashes maintain קדושה תורה requires him to wear מעילה still attaches – since יוחנן
    - Challenge (to רב): our משניות refer to מעילה until it goes to הדשן בית (→while still on מזבח, מעילה still attaches)
    - Defense (for רב): phrase means "until it is fit for הדשן בית"
  - Challenge: טו: זבחים – any of peripherals (wool etc.) that fell off of מזבח should not be returned; similarly, if a coal fell off
    - Implication: a coal, while still on מזבח, has קדושה
    - Defense (for רב): a coal has some substance, unlike ash
    - (note: some read this as a challenge to ר"י, per this distinction; defense – even includes ash)
      - And: גחלת chosen to teach that even though it has substance, if it falls off, shouldn't be returned to מזבח
  - Note (לרבא) רב ר' יוחנן agree that if you got הנאה from שנטמא before זרה"ד or אימורי קדק"ל after העלאה – פטור - העלאה
    - Challenge: this is obvious – he hasn't "cost" anything
    - Answer: סד"א that each still has a מצוה (בשר קדק"ל that became טמא must be burnt; אימורי קדק"ל are to be turned over by מעילה קמ"ל – (מזבח on כהנים

- IX Dispute regarding what to bring as payment (besides מעילות) (אשם מעילות) (before – זריקה – קדק"ד) (after – זריקה – קדק"ל)
- a goes to נדבה (עולת צבור) דג
- i Supporting ברייתא regarding disposition of מעילה דמי
- 1 If: he benefited from funds designated for אשם וחטאת ואשם,
 (a) If: he hadn't yet brought the קרבן, he should add the חומש+מעילה to the animal and bring a better one
 (b) If: he had already brought it, money goes to ים המלח (if חטאת) or to נדבה (if אשם)
 (i) Note (רנא): money only goes to ים המלח if he found out about his מעילה before כפרה
 1. But: if he found out after כפרה, it goes to נדבה
 a. Reason: we don't designate moneys *ab initio* to be destroyed
- 2 If: he benefited from קדשי קדשים before זרה"ד or קדשים קלים after זרה"ד – pay הנאה to נדבה
 (a) If: קדשי מזבח – go to מזבח; if בדק הבית – goes to בדק הבית; if קרבנות צבור – goes to נדבת צבור
- 3 Note: contradiction in ברייתא – in re: חטאת ואשם, distinguished between כפרו and לא כפרו; no such distinction in סיפא (ים המלח :: funds go to המלח)
 (a) Problem: רישא appears to follow ר"ש – any חטאת whose owners had כפרה must die (funds go to המלח)
 (i) But: סיפא follows רבנן, who maintain that חטאת only dies if it was lost and then found after כפרה
 (b) Answer (citing אבני): indeed, ברייתא is split attribution – רישא follows ר"ש; סיפא follows רבנן
- b goes to something which is completely on the מזבח, such as קטורת לוי
- i Supporting ברייתא: "הלמידין לפני החכמים" – bring something which goes completely to מזבח - קטורת
- X stages of קדושה for נסכים, מנחת כה"ג, מנחת נסכים, מנחת כה"ג, מנחת נסכים, מנחת כה"ג, מנחת נסכים: משנה ט
- a From מעילה הקדש attaches
- b From קידוש בכלי שרת can become נפסל if touched by טבול יום or מחוסר כפורים or by leaving דם overnight (לינה) and טמא ונותר
- i But: פיגול doesn't attach
- ii Rule: anything which has מתירין (for eating or for הקטרה) only has פיגול attach after מתירין are offered
 1 But: anything which has no מתירין (like these), once there is קידוש בכלי & נותר, potential for טמא & נותר attaches; has no פיגול
- XI Source for lack of requirement of מתירין for וטמא נותר
- a ברייתא: we might have thought that there is no liability for eating בטומאה unless it is מתירין לו
- i Per: פיגול from ק"י, which is more severe than טומאה (only requires 1 ידיעה; has a fixed קרבן [חטאת קבועה] & has no היתר)
 1 Nonetheless: only applies to מתירין לו דבר שיש לו
 2 Then: טומאה, which requires 2 ידיעות (before and after), has a קרבן עולה ויורד and has היתר בצבור
 (a) Certainly: should be limited to מתירין לו דבר שיש לו
- ii Therefore: v. 2 extends כרת to all קדשים
- iii However: we might think that it applies immediately (i.e. as soon as he is מקדיש)
 1 Therefore: אשר יקרב (v. 2) teaches:
 (a) Per אלעזר ד' anything which has מתירין is vulnerable to טומאה as soon as מתירין are offered
 (b) And: anything has no מתירין is vulnerable to טומאה as soon as it is קדוש בכלי ("אשר יקרב")